

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul din procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valeriu Dubăsari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Sergiu Timofei, născut la 10 iulie 1967, originar și domiciliat în or. Ungheni, str. Z. Arbore, 70

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2013 — 30.06.2014;

Instanța de apel: 11.07.2014 — 25.05.2016;

Instanța de recurs: 05.08.2016 — 12.10.2016.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 30 iunie 2014, **Ciobanu Sergiu Timofei** fost achitat de sub învinuirea înaintată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, din lipsa în acțiunile inculpatului a semnelor componenței de infracțiune.

A fost lăsată fără examinare acțiunea civilă depusă de către reprezentantul legal al părții vătămate minore, Scarlat Kirill.

2. De către organul de urmărire penală, lui **Ciobanu Sergiu Timofei** i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că, activînd în funcția de electromontor al Brigăzii de deservire operativă al S.A. „Red –Nord” filiala Ungheni, pe parcursul zilei de 28.09.2012, aflîndu-se la serviciu în cadrul formației operative, în urma

indicațiilor dispecerului filialei S.A. „Red-Nord” Atamaniuc Rodion, s-a deplasat pe adresa B. Lăutaru 12, orașul Ungheni, unde urma să închidă ușile de la postul de transformatoare ID-10 kv PT-1, amplasat în curtea blocului în cauză, una dintre ușile căruia a fost deschisă neautorizat de către persoane necunoscute.

Drept urmare, ajungând la fața locului electromontorul Ciobanu Sergiu, limitându-se doar la închiderea ușii din metal a postului menționat, din neglijență, nu a încuiat zăvoarele interioare ale ei. Totodată, nu s-a asigurat privitor la încuierea sigură a ușii și nu a inspectat mecanismele din interiorul postului de transformatoare, unde erau deschise și ușile de la celulele transformatorului de înaltă tensiune, care conform regulamentelor tehnice urmau să fie încuiate, fapt ce în consecință a dus la aceea că ușile postului de transformatoare menționat, au fost deschise din nou, prin forțare, de către persoane neautorizate și pătrunderea samovolnică în interiorul acesteia a mai multor copii minori.

În asemenea circumstanțe, la data de 07.10.2012, în jurul orelor 17.30, în urma pătrunderii samovolnice a mai multor copii minori cu scop de joacă, în postul de transformatoare ID-10 kv PT-1 amplasat în curtea blocului de pe str. B. Lăutaru 12 orașul Ungheni, minorul Scarlat Kirill Vitalie, a.n. 30.07.2004, a fost electrocutat de una din celulele de înaltă tensiune din interior, în urma cărui fapt s-a ales cu leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de arsură electrotermică de gradul III AB-IV a capului, labelor ambelor mâini pe suprafața aproximativă de 5%.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciobanu Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 1 an.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, sentința emisă în privința lui Ciobanu Sergiu nu este decît o urajare a angajaților întreprinderii de acțiune în același fel. Viziunea organului de urmărire penală și a părții acuzării este că Ciobanu Sergiu urma să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal și careva impedimente care ar influența și ar împiedica luarea unei asemenea decizii nu au fost stabilite în cadrul procesului penal și a cercetării judecătorești. Acuzatorul de stat ținînd cont de personalitatea lui Ciobanu Sergiu, circumstanțele cauzei a solicitat instanței de a nu-i aplica o pedeapsă aspră, stabilindu-i o pedeapsă minimă prevăzută de norma de incriminare. Numai în asemenea circumstanțe inculpatul va putea fi influențat și educat în măsură de a preîntîmpina pe viitor comiterea unor asemenea fapte;

- reprezentantul legal al părții vătămate minore *Scarlat Kirill, Scarlet Svetlana*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciobanu Sergiu să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 1 an și prin care să fie admisă integral acțiunea civilă. În motivarea apelului a invocat ilegalitate sentinței, din următoarele considerente: sentința primei instanțe o consideră nefondată întrucât nu corespunde circumstanțelor infracțiunii, iar motivele de achitare a inculpatului Ciobanu Sergiu sunt neîntemeiate, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit cu certitudine ca inculpatul este vinovat de cele întâmplate în măsura acuzațiilor aduse.

Totodată, potrivit sentinței primei instanțe, la baza achitării lui Ciobanu Sergiu au fost reținute lipsa cărorva probe concludente, pertinente care ar fi dovedit cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii. Acuzatorul de stat a prezentat probe certe, concludente că anume în urma acțiunilor acestuia au survenit consecințele față de partea vătămată minoră. La fel, instanța de judecată a menționat în sentința adoptată că învinuirea înaintată inculpatului este una incorectă, incompletă, neclară și contradictorie, adică este una dubioasă. Apelanta însă, consideră că probele cauzei dovedesc fără echivoc că ultima persoană autorizată, care la solicitarea locuitorilor s-a deplasat la transformatorul cu pricina și a închis ușile este Ciobanu Sergiu, care s-a limitat doar la închiderea ușii, dar nu a verificat care este cauza că ușile erau deschise, n-a constatat și nu a raportat dispecerului acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, apelul declarat de reprezentantul legal al părții vătămate minore *Scarlat Kirill, Scarlet Svetlana* a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Ciobanu Sergiu învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, *Scarlat Svetlana*.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. Pentru a motiva soluția adoptată, instanța de apel a reținut că, neglijența ca modalitate a imprudenței există atunci când persoana în poșta faptului că nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, nu le-a dorit și nici nu le admitea, însă trebuia și putea să le prevadă. La stabilirea legăturii cauzale pentru inacțiune trebuie de dovedit, că persoana era obligată să întreprindă anumite măsuri, pe care însă nu le-

a întreprins și persoana avea posibilitatea să efectueze acțiunile necesare. Esența neglijenței, prin prisma dreptului penal, constă în faptul că persoana trebuia și putea să prevadă posibilitatea producerii rezultatului prejudiciabil.

În opinia instanței de apel acuzarea nu a prezentat concret prin dovezi care măsuri urmau a fi întreprinse de către inculpat, în afară de cele pe care dînsul le-a întreprins la 28.09.2012, prin punerea zăvoarelor și închiderea ușilor, mai ales că nu s-a dovedit că anume Ciobanu Sergiu trebuia să prevadă că minorii, la 07.10.2012, jucîndu-se vor forța ușa de la transformator, vor pătrunde înăuntru și că Scarlat Kirill va fi împins, iar prin cădere ultimul, fiind la o distanță inadmisibilă de bara fazei A a celulei respective, va fi electrocutat.

Instanța de apel a ținut să indice și faptul, că deși în buletinul informativ din 13.10.2012 se indică că în ziua nominalizată ușile erau închise cu lacăt, însă întredeschise din lipsa zăvoarelor interioare la ușa din dreapta, aceste relatări nu pot fi reținute în dovedirea vinovăției lui Ciobanu Sergiu. Chiar dacă ultimul a fost la data de 28.09.2012 la locul dat, nu a fost demonstrată legătura cauzală dintre acțiunile lui Ciobanu Sergiu și faptele întîmplate cu partea vătămată minoră, mai ales că cazul întîmplat a avut loc la 07.10.2012, între ziua deplasării lui S. Ciobanu în urma solicitării și ziua cînd s-a produs accidentul, fiind o perioadă de 9 zile, iar faptul că anume acțiunile lui Ciobanu Serghei au dus la vătămarea minorului Scarlat Kirill nu a fost stabilit în urma cercetării probelor administrate.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele cercetate nu sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine să indice la faptul că vătămările corporale constatate la partea vătămată minoră Scarlat Kirill au fost provocate prin acțiunile inculpatului. În opinia instanței de apel lipsește anume raportul cauzal dintre acțiunea (inacțiunea) neglijentă incriminată lui Ciobanu Sergiu și urmările care au survenit - vătămarea medie prin electrocutare a minorului Scarlat Kirill în urma pătrunderii în interiorul transformatorului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar *procurorul*, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului au fost formulate următoarele argumente:

- instanța de apel a apreciat declarativ argumentul apelantului referitor la faptul că prima instanță unilateral a apreciat probele examinate, dînd prioritate declarațiilor inculpatului și martorilor actuali angajați a SA „Red-Nord,, (care sînt persoane cointeresate) deoarece au fost audiați și alți martori oculari, precum și suplimentar, în instanța de apel, și anume partea vătămată Scarlat Kirill, reprezentantul legal Scarlat Svetlana, probe care n-au fost apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod procedură penală;

- este evident faptul că transformatorul cu pricina avea o problemă, ușile acestuia nu se închideau și o perioadă îndelungată de timp a stat cu ușile deschise fapt care pînă la o perioadă de timp avea să producă anumite consecințe;

- la materialele cauzei sunt anexate și actele inspectării cauzei conducerii acestui incident unde este indicat expres că lipsa zăvoarelor interne și încuierea sigură a ușilor au și fost cauzele producerii acestui incident. Anume aceste acte au și stat la baza înaintării învinuirii și au fost minuțios tănuite și sub diferite pretexte negate de către conducători;

- în dispozitivul deciziei se indică faptul că sentința a fost casată parțial, și pronunțată o nouă hotărîre, inclusiv și în latura civilă, prin care acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal a fost respinsă, pe cînd prima instanță a hotărît ca acțiunea civilă să fie lăsată fără examinare.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În recursul ordinar declarat, Colegiul penal atestă faptul că recurentul contestă decizia instanței de apel sub aspectul dezacordului cu soluția de achitare pronunțată, afirmînd că instanța de apel nu a apreciat în mod obiectiv și sub toate aspectele probele administrate de către acuzare, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal.

Referitor la argumentul de bază prin care se insistă că este evident faptul că transformatorul cu pricina avea o problemă, ușile acestuia nu se închideau și o perioadă îndelungată de timp a stat cu ușile deschise, inculpatul fiind responsabil de a se asigura că ușile transformatorului au fost închise din ambele părți, Colegiul penal menționează că din declarațiile lui Ciobanu Sergiu rezultă, că după înștiințarea primită de la dispecer a mers la fața locului, a pus zăvoarele și a închis ușile, iar despre acest fapt a comunicat dispecerului, împrejurare confirmată de martorul Atamaniuc Rodion, cît și prin înscrierile efectuate în registrul informațiilor operative.

La fel, din materialele anexate și actele inspectării cauzei producerii acestui incident unde este indicat expres că lipsa zăvoarelor interne și neînchiderea sigură a ușilor au și fost cauzele producerii lui, în act fiind indicat clar că înăuntru s-a intrat prin fortarea ușii, în atare situație nu este clară în ce a constat responsabilitatea nemijlocită a lui Ciobanu Sergiu.

Mai mult, potrivit actului respectiv, se indică faptul că cauze a incidentului au fost nu doar lipsa închiderii sigure a ușilor ID/lipsa zăvoarelor interioare/, dar și pătrunderea samovolnică în interiorul ID a persoanelor străine, în pofida semnelor de avertizare existente și apropierea la o distanță inadmisibilă de părțile aflate sub tensiune, lipsa cunoștințelor elementare despre pericolul care-l prezintă curentul electric, cât și nerespectarea de către accidentat a regulilor securității electrice.

Raportînd aceste concluzii la învinuirea înaintată inculpatului, organul de urmărire penală, în fapta incriminatoare a stabilit că: *„Totodată, nu s-a asigurat privitor la închiderea sigură a ușii și nu a inspectat mecanismele din interiorul postului de transformatoare, unde erau deschise și ușile de la celulele transformatorului de înaltă tensiune, care conform regulamentelor tehnice urmau să fie închise, fapt ce în consecință a dus la aceea că ușile postului de transformatoare menționat, au fost deschise din nou, prin forțare, de către persoane neautorizate și pătrunderea samovolnică în interiorul acesteia a mai multor copii minori.”*

Astfel, deși în prima parte a învinuirii înaintate organul de urmărire penală concretizează că inculpatul nu s-a asigurat asupra închiderii sigure a ușilor transformatorului, în partea învinuirii expuse mai sus, se constată că ușile au fost deschise din nou, prin forțare.

Aceste circumstanțe denotă în mod evident că inculpatul nu putea și nici nu trebuia să prevadă că ușile transformatorului vor fi forțate și se va pătrunde repetat în interiorul transformatorului.

Prin urmare, concluziile instanțelor de fond cu privire la achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate sunt juste și corespunzătoare probatoriului administrat pe cauză.

Cît privește alegația prin care recurentul susține că deși sentința primei instanțe a fost casată parțial, totuși instanța de apel a intervenit și în latura civilă, prin care a dispus nefondat respingerea acțiunii civile înaintate de către reprezentantul legal al părții vătămate, Colegiul penal consideră aceasta soluție ca fiind una corectă și legală, bazată pe prevederile exprese ale art. 387 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora: *„În cazul cînd se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvîrșită de inculpat”*.

Sub aspectele enunțate, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel și conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea contestată conține motive clare și legale pe care

se întemeiază soluția, iar din aceste considerente recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul din procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui ***Ciobanu Sergiu Timofei***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru